

דרך הדי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת וישב | גיליון 06 | כ"ג בכסלו תשפ"ג

סעודה ראשונה

"וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אֲבִיו"

בקשת יעקב לישב בשלווה לא התקבלה כי עמדה ליוסף לעמוד בניסיון.

אנחנו חושבים בדעתנו להקשות ולומר, התורה הקדושה אומרת "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב" אמרו רבותינו הקדושים ביקש יעקב לישב בשלוה קפץ עליו רוגזו של יוסף, יעקב ביקש מלשון בקשה, שהוא רוצה לשבת בשלווה והקב"ה לא נתן לו ומיד קפץ עליו רוגזו של יוסף.

צריך להקשות קושיה למה הקב"ה לא קיבל את הבקשה והתפילה של יעקב, הרי ידוע שתפילתו של צדיקים אינה עולה ריקם. תפילתו של אברהם אבינו על סדום שלא תיחרב, הקב"ה לא השיב את תפילתו ריקם והיא נשארה לדורי דורות. כל מקום שמצאנו שמבקשים בקשה חזקה ואין תפילה שעולה ריקם, ופה יעקב אבינו מתפלל והקב"ה לא עונה לו ומקיים את מבוקשו, הרי רצון יראיו יעשה.

ועוד צריך להקשות, איוב עבר יסורים גדולים ועמד בהכל, אבל בסוף שהתלונן על היסורים הקב"ה העניש אותו, אומרים רבותינו הקדושים שהיינו צריכים לומר בתפילה "אלוקי אברהם, אלוקי יצחק אלוקי יעקב ואלוקי איוב", בגלל שאיוב עמד ביסורים אבל בסוף התלונן, לא מזכי רים "אלוקי איוב".

אם כך, מי שעומד בניסיון זוכה שיאמרו אלוקי אותו אדם שעמד בניסיון. פה אצל יוסף הצדיק מוצאים שעמד בניסיון של אשת פוטיפר, למה לא זכה שיאמר בתפילה גם "אלוקי יוסף", הרי עמד בניסיון הקשה במשך י"ב חודש כמו שהגמרא מביאה (יומא לה): בגדים שלבשה לו שחרית לא לבשה לו ערבית, בגדים שלבשה לו ערבית לא לבשה לו שחרית. הייתה מאיימת עליו שתיקח אותו לבית האסורים, ויוסף עמד איתן כנגד היסורים הקשים במשך י"ב חודש ולא נכנע, אז למה לא אומרים "אלוקי יוסף"?

ועוד ניתן להקשות בגמרא מובא (סנהדרין קז). שדוד המלך שאל את הקב"ה למה לא אומרים בתפילה "אלוקי דוד", והתשובה משום שלא עמד בניסיון. ויוסף שכן עמד בניסיון למה לא זכה שיאמרו "אלוקי יוסף"?

אלא אפשר לבאר ולומר תשובה אחת לשתי השאלות, יעקב

אבינו רצה לשבת בשלווה וביקש והתפלל, ואולי היה מגיע ליעקב שתתקיים תפילתו שישב בשלווה. אבל צריך לדעת שיוסף הצדיק היה המשך של יעקב אבינו "כִּי בָן זָקֵנִים הוּא לֹ"ז" זיו איקונין הוא לו, כל התורה שהייתה ליעקב העביר ליוסף. וכך הנביא אומר (עובדיה א, ח) "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֶשׁ וְבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה" יעקב ויוסף היו דבר אחד.

יעקב ביקש ואולי היה מגיע לו, אבל היה צריך לעבור עוד ניסיון של יוסף. יוסף הצדיק עמד בניסיון של אשת פוטיפר מכוחו של יעקב אבינו ולכן רגע לפני שחטא, ראה את דמות דיוקנו של אביו שנתן לו את הכוח לא לחטוא. אם כך הניצחון של יוסף לא לחטוא ולעמוד בניסיון היה מכוחו של יעקב אבינו, לתת ליעקב אבינו את בקשתו לא היה אפשר לתת לו כי אם יתנו ליעקב אבינו שלוה איך יוסף יעמוד בניסיון.

הניסיון של יוסף פתח את הפתח לדורות הבאים לעמוד בניסיון של עריות. אם כך התפילה של יעקב לא הלכה ריקם ויוסף לא זכה שיאמרו "אלוקי יוסף" כי הוא עמד בניסיון מכוחו של יעקב. ולכן כשאומרים בתפילתו "אלוקי יעקב" צריך לכוון גם על יוסף שהניסיון שלו טמון בתוך אלוקי יעקב ששם נמצא גם אלוקי יוסף.

נפש הדי"ף

בשעה שיש לך שאלות וקשיים ופחדים וחרדות, זה זמן שתעביר הילוך מהראש ללב, מהשכל ללב, ותיקח את זה בטוהר הלב, לכן הכוח של הזוהר הקדוש ושל התורה הקדושה לנקות את הלב, להבריא את הלב מכל החולאים, מכל המכות הקשות שהוא קיבל מהשכל, ע"י שמרפאים את הלב עם "תורת ה' תמימה", מרפאים את הלב ואז יש כוח לאדם לעלות ולהתעלות ולהגיע לשקט נפשי ולרגיעה נפשית ולבריאות הנפש אמיתית. והקב"ה יתן לכולנו ישועה ושמחה, הצלחה וסיעתא דשמיא גדולה.

"וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אֲבִיו"

אדם שמזכה את הרבים בתורה ובמצוות זוכה לשפע וברכה גם בעולם הזה.

אמרו רבותינו הקדושים שיעקב אבינו ישב בארץ מגורי אביו ושם ביקש מהקב"ה לשבת בשלווה, ביקש פרנסה הצלחה, שקט ונחת. צריך להקשות קושיה יעקב אבינו ועשו חלקו ביניהם שתי עולמות, עשו לקח את העולם הזה ויעקב אבינו לקח את העולם הבא, אם כך באיזו זכות ביקש יעקב אבינו את העולם הזה הרי זה שייך לעשו?

אלא אפשר לבאר ולומר, רש"י אומר על הפס' "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשָׂה בְּחַרְוֹן" (בראשית יב, ה) שאברהם היה מגייר את האנשים ושרה הייתה מגיירת את הנשים, וגם יצחק היה מגייר אנשים. צריך לדעת יסוד גדול, מצוות שאדם עושה בעולם הזה אין שכר בעולם הזה, השכר הוא בעולם הבא. אבל מצוות שאדם מזכה אחרים לקיים תורה ומצוות הוא מקבל עליהם שכר גם בעולם הזה.

וכך מסופר על רבי יואל מסאטמר שבכל פעם שהיה קושי או לחץ בפרנסה של הישיבה, הוא היה אומר לתלמידים תצאו לקרב אנשים בתשובה, תצאו לזכות אנשים במצוות. על ידי שמזכים אנשים במצוות זוכים גם לפרנסה וגם שכר לעולם הזה.

ויעקב אבינו כך עשה "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אֲבִיו", יעקב עשה כמו הגוירים של אביו, ובזה שגייר אנשים וקירב אנשים בתשובה ביקש מהקב"ה אף שלא מגיע לי שכר לעולם הבא, אבל בזה שגיירתי אנשים וקירבתי אנשים מגיע לי שכר גם בעולם הזה.

וזה יסוד גדול, אדם שרואה שהמצב של הפרנסה שלו קשה ויש לו דברים לא נוחים בעולם הזה, יזכה אנשים במצוות ועל ידי שמזכה אותם הוא זוכה לשפע ולהצלחה גם בעולם הזה.

"וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אֲבִיו"
הגדולה של האדם גם בזמן צער ובעיות להישאר בשלווה ובישוב הדעת.

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אֲבִיו", אמרו רבותינו (בר"ר פד, ג) ביקש יעקב אבינו לשבת בשלווה. מה הפירוש "לשבת בשלווה"?

אלא אפשר לבאר ולומר, מתי שיש לאדם לחץ בעיות וצרות, אין לאדם שלווה וישוב הדעת. יעקב אבינו ביקש מהקב"ה שיתן לו שגם בזמן של צער ובעיות יהיה בשלווה ובישוב הדעת. וזה אחד הדברים הגדולים שהאדם קר רוח ויודע לעמוד במצבים הקשים ביותר בישוב הדעת.

מתי שטוב לאדם והכל נוח, אז זו לא גדולה להיות בישוב הדעת וברגיעה. הגדולה של האדם שיש לו התמודדויות ומצבים קשים ועם הכל הוא בישוב הדעת, ועל זה ביקש יעקב אבינו לשבת בשלווה.

וזו המעלה והגדולה של הצדיקים, אברהם אבינו לקח את יצחק לעקוד אותו בקור רוח ובשלווה, הוא לא הראה אף לחץ להיפך הוא שמח ובבטחון גדול בקב"ה הלך לעקוד את יצחק. כך כל הצדיקים והקדושים, ברנעים הקשים ביותר היו בשלווה ובישוב הדעת וזו המעלה הגדולה שיעקב אבינו ביקש עם כל הבעיות להישאר בשלווה.

שניית הדי"ף

רציתי לשאול איך מסתדר העניין שמצד אחד הכל בידי שמיים ומצד שני של ונשמרתם לנפשותיכם, עד כמה צריך לשמור ולהשתדל?

הכל בידי שמיים חוץ מיראת שמיים, יראת שמיים זה ביד האדם וצינים ופחים זה ביד האדם. הצטננות שהאדם מצטנן זה ביד האדם, אבל "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" (דברים ד, טו) האדם לא יכול לומר הכל בידי שמיים, אני בידי שמיים, אני אלך לשדה מוקשים ואתחיל להסתובב שמה, ואני בידי שמיים ולא יקרה כלום, זה מסוכן יתפוצץ מוקש ותמות, אין סומכים על הנס.

הכל בידי שמיים ולדעת את הגבולות שבידי שמיים בדרך טבע. ולא לחרוג מהדברים שבידי שמיים שלא תיכנס לסכנות שתסכן את עצמך שאז מנכים לך מהזכויות שלך ואולי יגרם החטא ויקרה לך אסון.

כבוד הרב רצינו לשאול, כתוב בזוהר הקדוש "וישמע ראובן ויצליהו מידם". מבאר שראובן ידע, שאם יוסף הצדיק ייפול בידם של האחים, שהם בעלי בחירה, גם אם לא מגיעה לו מיתה, האחים יכולים להרוג אותו חס ושלום. לכן הוא העדיף לזרוק אותו לבור, ושבעלי חיים שהם לא בעלי בחירה, רק אם יוסף חייב מיתה, חס ושלום הוא ימות. אז רצינו לשאול את כבוד הרב איך מסתדר כל הנושא הזה של בעלי בחירה עם השגחה פרטית, שהכל מאיתו יתברך?

כי הקב"ה נותן לבעל בחירה זכות לעשות מה שהוא רוצה. יש בחיים בחירה, אנחנו אומרים בימים הנוראים "נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו" (שמות כד, יד) מתפללים לה' ליפול בידי ה' ולא ליפול בידי אנשים, כי אנשים ה' נותן להם בחירה, והם יכולים לעשות רע.

לכן התפילה ליפול בידי ה', ולא לידי בעלי בחירה. לכן הוא אמר בעלי בחירה זה סכנה, יכנס בהם רע הם יעשו רע, אחר כך ישלמו, יענשו, הכל. אבל בעלי בחירה, לא טוב ליפול בידם.

סעודה שלישית

"הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו"
תפילת יעקב אבינו על זמן אחשווראש והמן שתהיה המשכיות לתורה
שבעל פה

"ויקחהו וישלכו אותו הברה"

מתי שאדם עושה משהו שדומה לישועה, הוא מושך בזה ישועה.

"ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו"
דבר שמגיע בדרך לא נכונה או בטעות אין לו את הכוח החזק והמיוחד
שלו.

התורה הקדושה אומרת לנו שיעקב אבינו עשה ליוסף הצדיק כתנת פסים, וידוע מהספרים הקדושים שפסים זהו שם קדוש להינצל מדברים רעים, ויעקב אבינו כתב שם זה כדי להציל את יוסף מהמקומות שבהם נמכר בדרך למצרים, פסי"ם בראשי תיבות פ'וטי"פ ס'וחרים י'שמעאלים מ'דינים.

נתעמק וננסה להבין מה יעקב אבינו עשה בכותנת פסים, יעקב אבינו ראה שיוסף צדיק בן זקונים הוא לו, העתיד של עם ישראל, הבחיר של השבטים. יעקב אבינו ידע וראה שיוסף עתיד לעבור דברים קשים ביותר, לכן עשה לו את הכותנת פסים שתהיה כקמיע וסגולה להינצל מכל הדברים הקשים.

השבטים כשראו את יוסף, רצו להרוג אותו וזרקו אותו לבור. "והבור רק אין בו מים" אומרת הגמרא (שבת כב.) מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ויש מחלוקת האם ידעו שיש בו נחשים ועקרבים או לא, אך בכל זאת נשאלת השאלה למה היה צריך לזרוק אותו לבור, יבואו סוחרים תמכרו אותו מיד, תקשרו אותו בחבל תהרגו אותו, למה היו צריכים לזרוק אותו לבור?

אם כך צריך להקשות קושיה, אם הייתה ליוסף הכותנת פסים שהיא סגולה להינצל מהבעיות והצרות, איך השבטים הקדושים הצליחו להוריד את הכותנת פסים מהגוף של יוסף, הרי זו סגולה להישמר מרע?

אלא אומרים רבותינו הקדושים שיוסף הצדיק היה לובש שתי כותנות, כותנת על הגוף שהייתה נגד זיעה וכל האחים לבשו גם כותנת כזו, ועליה עוד כותנת פסים שהייתה כתובה עליה ברכת כהנים, והמילה פסים שהיא שם קדוש להינצל מצרות ובעיות.

אלא מסופר על יהודי אחד בזמן המגיד ממזריטש, שבא אליו ואמר לו שעומד להיות לו משפט קשה עם הממשלה והעונש על זה שנים רבות בבית האסורים ואפילו יכול להיות הוצאה להורג. ביקש מהמגיד ממזריטש ישועה. קרא המגיד לתלמידים שלו ואמר להם נעשה משפט, שלושה תלמידים ישבו שופטים, אחד ישב תובע ואני אהיה סנגור. התחיל כל אחד להגיד את הטענות שלו, והמגיד לימד עליו הרבה זכויות, עד שעמדו השופטים ואמרו המגיד ממזריטש צודק ואתה זכאי. אמר לו המגיד ממזריטש לך למשפט ותצליח.

השבטים מלכתחילה רצו להוריד את הכותנת הפנימית שהייתה על הגוף נגד הזיעה, ומתי שהורידו אותה משכו גם את הכותנת פסים שהייתה סגולה לשמירה. ובכל זאת נשאלת השאלה, איך היה לשבטים הכח להוריד את הכותנת הראשונה שהייתה על גופו של יוסף?

אומרים רבותינו הקדושים מתי שעושים פעולה שדומה למשהו, נותנים בזה כוח שיהיה ישועה. בני ישראל עמדו לרדת למצרים מקום החרפה והטומאה, מקום המעשים הקשים והרעים הלא טובים. לכן היה צריך שיוסף ירד לבור לארץ מצרים לעשות פעולה דומה, לטומאה לדברים הקשים, שיש שם נחשים ועקרבים שמסמנים את הס"א והטומאה, כי זה מסמל את הירידה והשפלות לרדת לארץ מצרים מקום האפילה הגדולה, ומשם יצא ויעלה מאפילה לאור גדול.

אלא אומרים רבותינו הקדושים משום שיעקב אבינו שינה בין הבנים ונתן לבן שלו כותנת יותר מהאחים שלו ובכך גרם שתהיה קנאה, טעות זו ע"פ גדולתו של יעקב אבינו היא שנתנה את הכוח לשבטים להוריד את הכותנת מיוסף שהייתה עבורו סגולה.

לכן גם אם יש לאדם סגולה, אבל הסגולה הגיעה בדרך לא נכונה או עם טעות אפשר להחליש את כח הסגולה, וכך יכלו השבטים להוריד את הכותנת ולמכור את יוסף.

סוד לא וקאלס סייפונס
נפמרה האפולרי??
אתם מחפשים

אתם מחפשים
אילו חיפוש פסיק
052-510-6540
איתו

אתם מקדישים

ואנחנו מפייסים

עלות השתתפות בהפצת
50 ספרים - 300 ש"ח
לפרטים 052-510-6-510

**פיספסת את התחנה?
955 פסוקים והגעת ליעד**

לקבלת הספר: 03-792-2548
חפשו: ספר הישועות - ספר דברים G

סגולות הרי"ף

להסתכל בנרות של חנוכה זה מאיר לנפש למקומות הלא טובים, השתדלו כל אחד בימים האלה, ובנר האחרון של חנוכה שזה זאת חנוכה, שכל החנוכה מושלמת בשמונה נרות, המצוה נמצאת בשלמות, שהמעלה של היום הזה היא מעלה גדול ביותר, "זאת" למה קוראים לזה "זאת", "ז' זה שבע, זה טבע וא', ת' זה מא' עד ת', זה התורה הקדושה, מא' עד ת', מעל הטבע. אז בזאת חנוכה האדם יתבונן בנרות של חנוכה ויאיר את המחשכים שבנפש שלו להתקרב ולהתעלות ולהתדבק בהקב"ה ולמצוא את המקומות הרעים שתמיד היו חתומים אצלו וסתומים אצלו, להאיר שהוא יוכל להתחיל לנקות אותם ולהבין את הטעויות שבו ולתקן את עצמו.

הרב שבא להתארח אצל הרב ממוז'בוז' לא קיבל את זה שכך צוה קים על קדוש עליון, ובמוצאי שבת בא להגיד שלום לרב ברוך וללכת. שאל אותו רבי ברוך, הרי באת לשבוע ומדוע אתה הולך כך במוצ"ש. ענה ואמר, יסלח לי הרב, אבל קשה לי מה שראיתי בשבת. אני יודע שהרב צדיק, אבל כך שבת שלמה לצחוק על קדוש ישראל. ענה לו הרב ממוז'בוז', ח"ו, אני עכשיו יסביר לך. תדע לך שהיה קיטרוג עצום בשמים ומלאכי חבלה טענו להקב"ה שלא צריך להביא את המשיח, כי יש את הרב מברדיטשוב שעובד עבודת הקודש, ככהן גדול בקודש הקודשים. ומה יעזור בית המקדש, אם יש ממש כהן גדול בדור. ולכן צחק, לשבור את הקיטרוג הזה ולזרז את הגאולה.

דברים אלו הם דברים שאין להם שיעור ועומק, של צדיקים וחסידים אי אפשר להבין. וכל נגיעה במחלוקת של צדיקים, היא סכנה.

ואחד מסימני הגאולה "וְתִהְיֶה הָאֶמֶת נִעְדָּרֶת" (ישעיה נט, טו). דהנה מחלוקת של תלמידי חכמים מחזיקה את העולם, כאשר היא לשם שמים, כמחלוקת הלל ושמאי. אך מחלוקת שלא לשם שמים, מחריבה את העולם ופוגעת בכל הנוגעים בה. וכאשר מחלוקת של צדיקים, אין בה הבנה בכלל והיא מחזיקה את חלל העולם.

יודוע המעשה בקודש הקודשים רבי ברוך ממוז'בוז' זצוק"ל, שאחד מהצדיקים של הדור בא לעשות אצלו שבת קודש ולהתחזק ולינוק מהצדיק קדושה. והיה שם רב שישב כל השבת והיה מחקה את קודש הקודשים רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצוק"ל, איך כורע ומשתחוה ב"מודים" והרב ממוז'בוז' היה צוחק. וכך היה מחקה אותו איך תוקע בשופר וכן איך מדליק נרות חנוכה, וכך כל השבת היה הרב מחקה לרב ברוך ממוז'בוז', איך הרב מברדיטשוב מתנהג, והרב היה צוחק צחוק גדול.

החותם שלהם קשה בעולם, וזה גם התיקון של דור האחרון, הדור הזה מצד אחד עריות ומצד שני בעיות ושאלות באמונה.

יוסף הצדיק התנסה בשני ניסיונות קשים ביותר ועמד בהם, ניסיון אחד של עריות עם אשת פוטיפר שניסתה להחטיא את יוסף שזה סדום, ויוסף תיקן את כל הבעיות של סדום עניינים של עריות. ניסיון שני של אמונה בבית האסורים, אדם שנמצא בבית האסורים יש לו שאלות באמונה למה הקב"ה עשה לי ככה ומה עשיתי, בבית האסורים יוסף תיקן את דור הפלגה את העניינים של אמונה בקב"ה.

מי שיראה את הצער שיוסף הצדיק עבר, ישאל שאלות קשות ילד בן י"ז שנים למה צריך לעבור דברים קשים, זה נראה קשה אבל היה טמון בזה כוח גדול לדורות, באשת פוטיפר יוסף הצדיק חיזק לדורי דורות להתמודד עם יצר הרע של עריות. בבית האסורים יוסף תיקן לדורי דורות להתמודד עם עניינים של אמונה בקב"ה.

לכן גם מתי שהאדם רוצה לשבת בשלווה הוא ידע שהניסיונות וההתמודדויות הם כוח לדורות הבאים לעוד חודש, עוד שנה להיות חזק ולהצליח בהצלחות גדולות. לכן מתי שיש לאדם ניסיונות וקושי בדברים קשים, הוא צריך לדעת שזה דברים זמניים לפני דברים גדולים שהוא צריך לבנות ולקבל או בעוד שנה או באותה שנתיים, או אפילו לבנים שלו אבל היסוד הוא בונה בניסיונות שהוא עובר.

מסופר על צדיק אחד שאסף את התלמידים שלו ושאל אותם, איך כל אחד מהם חושב שהעולם צריך להיראות וכל אחד יתן עצה מה הוא חושב שהיה צריך להיות עוד בעולם. אחד כתב העו"לם צריך להיות עם יותר פרנסה, אחד שהיה חסר ילדים כתב אני רוצה שהשם יבנה את העולם עם יותר ילדים, אחד שהיה חסר לו בית כתב אני רוצה שהקב"ה יבנה את העולם שיהיה לכולם בית.

אמר להם אותו צדיק לא, הקב"ה ברא את העולם בצורה מושלמת ביותר, זה שאנחנו חושבים שדבר לא מושלם זה חוסר אמונה. אנחנו מברכים בברכת האילנות "שֵׁלֵא חֶסֶר בְּעוֹלָמוֹ כְּלוּם" הקב"ה ברא את העולם בלי חיסרון של כלום, רק אנחנו רואים את החיסרון. אם אנחנו רוצים שקט ושלווה בלי שום חיסרון רק שיהיה לנו נוח, אז יהיה לנו נוח לטווח קצר, אבל לטווח ארוך זו לא השלמות של העולם.

אדם שחושב לשנות את העולם לעולם יותר נוח ופחות בעיות וניסיונות, טועה טעות חמורה. אדם שיושב בנוח ולא עושה כלום אין לו פרנסה ליום המחר, מתי שאדם מצטער ודחוק ומשתדל ונלחם הוא בונה את הכוח ליום המחר. רק לאחר שהאדם עובר את הניסיונות, הוא מבין שכל הניסיונות האלה, בסוף משלמים את התמונה האמיתית וכל מה שקרה איתו זה טוב מאוד.

אם נסתכל, נראה ששורש העולם בא משני ניסיונות קשים ביותר, דור של סדום ועמורה שהיה פרוץ בעריות ודור הפלגה שהיו פרוצים במחשבות לא טובות ובכפירה בקב"ה. שני הדורות הללו השאירו את

